

Dmitry Glukhovsky - Orosz népellenes mesék

„Az első új arculatú adásához érdekesítő témára van szükség. Egyrészt legyen globális, állami léptékű. Másrészt legyen közérthető, minden számára világos. Szex? Nincs benne elég államiság. Halál? Túl nagy a konkurencia...”

Orosz népellenes mesék: Szélcsend előtt c. novella

Dmitry Glukhovsky neve ismerősen csenghet mindazoknak, akik szeretik a sci-fit, hiszen az 1979-es születésű orosz író olyan sorozatot tett le az asztalra, mint a sokak által szeretett Metro, amiből még játék is készült és csak növelte a körülötte kialakult kultuszt. Az univerzum - amit megalkotott - több író is megihletet, így *a két részes sorozat még további 3 résszel bővült*, viszont 2010-ben megjelent az *Orosz népellenes mesék* című könyv, amit röviden úgy lehetne összefoglalni, hogy: *görbe tükröt tartva Oroszország elé, több novellán át megismerhetjük az orosz nép néhány tagját és azok küzdelmét.*

A legtöbb novellában erősen jelen van a *korruptió, az emberi erőforrás kihasználása, a nép tudatlanságára építő, és ezt kihasználó inkompetens vezetés*, amelyet néhol durva fekete humorral, illetve szarkazmussal sző át az író, nem beszélve arról, hogy magát az országot önimádónak mutatja, és mindezt hihetetlen tehetséggel teszi.

A borítóról is fontos beszélni, mert az eredeti könyvön egy orosz város látkepe van, amely épp egy szigeten lebeg, de a magyar borítón egy elég sokat mondó grafika látható: *a mai Oroszország első embere királynak öltözve áll, egyik kezében jogar a másikban pedig az országalma.* Ezt látva egyértelművé válik, hogy a történet fűzér elég bíráló hangnemben íródott: kis emberek harcát mutatja be a felső tízezerrel szemben.

Elég csak az első novellát elolvasni, amelyben egy geológus egy fúrás alkalmával felfedezi a pokol bejáratát, de amikor publikálni szeretné a kutatást, akkor az „Uralkodó” jobb keze lecsap a *Gazprom* képében. Az emberek nem tudhatnak az átjáróról, mert az állam kötött egy szerződést a pokollal. Ugorva a könyvben, egy másik novellában egyenesen az ürbe utazunk, hogy a Nemzetközi Űrállomáson élő oroszokat meglátogassuk, akik - mit ad Isten - épp vodkáznak, mivel ünnepelnek, és ebbe az amerikaiakat is belerángatják, nem beszélve a koreai legénységről. Végül egy filozofikus vitát követően – amely az élet eredetéről szól - valószínűleg rájöttek arra, hogy *hogyan jelent meg az univerzumban az élet.* Igen! Jól gondolják, ebben is az oroszok keze van.

Aki szereti a rövid, de annál érdekesebb történeteket, azoknak csak ajánlani tudom Glukhovsky könyvét, hiszen némelyik novella nem csak szórakoztató, de akár ismerősen is hathat.

Fejes Péter könyvtáros